

„Dansteren“,
et halvugentlig Nyheds- og Oplys-
ningsblad for det danske Folk
i Amerika,
udgiver af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Dansteren“ udgaar hver Torsdag og Fredag
Pris pr. Aargang
i de Forenede Stater \$1.50, Udlanet \$2.00.
Bladet betales i forstub.
Bestilling, Bestaling, Adresseforandring og
andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen.
Alle Bidrag til „Dansteren“'s Indhold:
Afhandlinger, Korrespondance og Artikler
af enhver Art, bedes adresseret:

A. M. Andersen, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb.,
as second class matter.

Advertising Rates made known upon
application.

„Dansteren“

bliver sendt til Subskribenter, intil udtryk-
sig Opgivelse modtages af Abonnérerne, og al-
tider er betalt, i Overensstemmelse med de
Forenede Staters Postlove.

Når Lovene henpender sig til Folk, der
overerer i Bladet, enten for at fås hos dem
eller for at få Opvisning om det overerende,
bedes de aldrig omstale, at de saa Averitise-
mentet i dette Blad. Det vil være til gen-
fødig Nyte.

Et Par Tanker.

I „Dansteren“ Nr. 9 striver Re-
daktionen bl. a.:

„Vi tan ikke frigøre os for den
Overbevisning, at vi fra en Side set
arbejder med noget, der er bømt til
Undergang om fortære eller længere
Tid, og det er jo en førgælg Over-
bevisning at gaa og børe paa under
Arbejdet med sin Opgave o. s. v.“

I blandt det meget stønne og in-
teressante, Redaktionen gør sig til
Talsmand for, tan jeg ikke nægte, at
denne Udtalelse bøn saa bemodig, ja,
jeg blev emntent til mode, som jeg
havde faaet en Spand foldt Vand ned
ad Ryggen, og det blev ved at klinge
for mine Øren: „bømt til Under-
gang“, er det muligt? — Mon vi
virkelig har tænkt saaledes? —

Ja, lad os et Øjeblik prøve, hvor
pinagtig en saadan Tante maa være,
lad os se de mange Gudshuse, der er
indviet i den treenige Guds Navn,
blive brugt ruglig til Operahus eller
anden Begl, eller se dem brugt for
Løger og hemmelige Foreninger. Nej!
og efter nej! Gud vil i Maade holde
og værne om sin Helligdom!

Bender vi Blækket mod Indvandrers-
strømmen. Det er godt Haab, om
den danske Kirke vil have Levedigig-
hed nog i sig og varslør godt for Ef-
terstægten. Men sat, den bølde stand-
set — hvilket dog synes usandsynligt.
Person vi som Folk gør noget i Ret-
ning af, hvad Thysterne gør, gør no-
get mere for vores Børn til Danmarks
Bevarelse i Hjemmet, i Religi-
onsstole, Søndagsstole o. s. v.

En anden Tante. Jeg ser ofte dy-
unge legge de danske Blad til side og
foreträffer de engelske; naar man be-
brejder dem, saa man som Regel til-
Svar: „det er saa haardt med den
Slags Typer“. Sæt nu, vi kom den
dansk-amerikaniske Ungdom i Mode
ved at høje den de saafalde latiniske
Typer, det samme som f.eks. „Sol-
opgang“. Denne fortronlige Bog hil-
ses gerne af Ungdommen, fordi den
har de latiniske Typer, ligefra Metho-
disternes Børneblad „Hyrdestemmen“
de samme Typer. Derved tor jeg et
meget bundet, det er lettere for Børn,
der skal lære det amerikanste.

Jeg tror, det vil være en Omtan-
ke værd og vil bidrage til at bedøve
en Fædrenevær hos Efterstægten.

R. P. Nørrelund.

* * *

„Man kan lære, saa længe man
lever“, paatfaas der, og det kom jeg
til at tænke paa ved Gennemlaes-
ning af overstaende. Da jeg stod
mine ovenanførte Ord, mente jeg, at
den set ikke bøde være to Meninger
om den Sag. Men nu ser jeg, at
der i det mindst er een, der har en
afvigende Mening — maast, fordi
han har misforstået mig. Men jeg
vil set ikke gaa ind paa at forsvare
min Udtalelse, uagtet jeg fremdeles er
af selv samme Mening, som da jeg
stod Stycket i Nr. 9. Og naar jeg
saar ikke vil taget til Forsvar, saa kom-
mer det af, at jeg tror, at Nørre-
lund og jeg set ikke er noget imellem.
Jeg er glad ved, at han har draget
frem, hvad han har. Thi jeg er vis-
selig af samme Mening, at Kirke og
Kristendom ikke hører til det, der er
Moral: Lad lutheriske Fædre-

bømt til Undergang om fortære eller
længere Tid.

Det lod jeg da for Resten ogsaa
takst not forstaa i samme Artikel.
Vi tan trostigt arbejde for vor Fæ-
drenevær Bevarelse med Haab i saa
henseende. Og jeg er ogsaa med paa
at arbejde for vor danske Sprogs og
vores Nationalejendommeleders Be-
varelse, saa lange og i saa vid Uds-
trækning, som drenbarere Interesser
ikke skal vide derunder.

Hvad saa særlig Spørgsmålet om
at trykke Bladet med latiniske
Typer i Stedet for med gotiske an-
gaar, da ved jeg næppe, hvad jeg skal
svare. Der var en Tid, da Stemmingen
baade i Danmark og Thyland git
starkt for de latiniske Typer, men saa
byster jeg, at den gamle Bismarck tog
til Orde for de gotiske Typers Beva-
relse. Han fortalte, hvor meget mere
han i lige lang Tid funde løse med
disse Typer end med de latiniske. Jeg
for min Del synes nu, at hvorten det
danske eller det vest Sprog før rigtigt
ud i latinske Akademiet. Men
maast det komme af, at jeg er under
Værens Magt. Dog mener jeg og
saa at have lagt Mærke til — uden
dog at have undersøgt — at Stem-
mingen berhjemme ikke er nær saa
starkt for latiniske Typer, som den har
voret. De Dagblade, vi saaer
Danmark og Sønderjylland, er alle
trykte med gotiske Typer. Ligefaa de
første danske og norske Blad her i
Amerika. Men om vi funde imøde-
komme vor i Amerika opvoldsendel-
dom ved at bruge latiniske Typer, og
dette kunde tjene til at bedøve Spø-
rgsæt længere, idet de unge vil støtte
Løft til at løse det, ja, saa var For-
onbringen set ikke saa vanstillet.

Vi skal intet have imod at optage
en Diskussion om den Sag i „Dan-
steren“. A. M. A.

**Kristelig Opdragelse ved
vore Skoler.**
(Oversat fra „The Lutheran“.)

Den kristelige Opdragelse af vores
Børn er ikke til Ende, før deres Op-
dragelse er fuldstændig. Det sommer
sig derfor lutheriske Fædre til at
se til, hvilke Skoler, de sender deres
Børn til. Det er sandt, at Uddannelsen,
de faaer der, væsentlig hører til
det verdslige Liv eller Færdigheds-
livet. De tager til vore Højskoler el-
ler „Colleges“ for at lære Literatur,
Berdens Daarstab; men vi er ful-
ständig blottede for Lege, thi dem, de
sænder, er næsten alle af en twivsom
Natur.

Jeg vilde ønske, om de troende
unge vilde lade høre fra mig. Striv,
hvordan I kan bruge Tiden paa en
god Maade uden Forstørrelse og flet
Eksempler, og vi vilde være meget glæ-
derfuld over at høre fra jer.

Om næste Tid, A. R. Jensen.

Hartland, Wis. Febr. 10, 1905.

— — —

McKinley - Roosevelt - Den
lutheriske Kirke.

Før en Del sidens blev den
afledte Præsident McKinley indbundet
til at holde en Tale ved et stort Møde
af den lutheriske Øhiosynode.

Han komptede Anledningen til at
stille Luthers og den lutheriske Kir-
kes store Bedrøvning ogsaa for De
Forenede Stater og lagde berhunder for
Dagen en overvældende Kendstab til
vor Kirkes Historie. Han sluttede med
at anmode Færfamilien om at rejse
sig og synde for ham Luthers Helle-
salmie, „Vor Gud har saa fast en
Borg.“ Under den magtige Sang ind
McKinley øjensynlig dybt greben,
og da Salmen var tilende, erklærede
han: „Der kan ikke være nogen Tvid
om en高中生 for den lutheriske
Kirke, saa lange den bevarer sine
Kærlighed og Tillid i en forværende
Grad. Det er derfor ikke urimeligt
for Eleven at slutte, at disse er fæ-
dere og dygtigere Lærere og Raadgi-
vere i Troshager end deres Fædre.
Om Lærerne nu har samme Tro som
Fædrevene, saa er dette et højt til-
fædtskab til Færfamilien, og maa glæde
Fædrevene. Men naar vi nu hu-
ster, hvilken Kærlighed og Tillid en
værdig Lærer vinber hos Eleven, hvad
tan saa blive, og hvad et saa ofte
folgen for Eleven? Mange mange
Gange er hele deres foregående tri-
stelige Opdragelse undermineret, og
de kommer hørt fra Skolen fuldstæn-
dig fremmedgjorte for deres Fædre-
sæde. Tro. Sidste Vinter saa vi et
flaende Eksempel: En Præst i vor
Kirke, vel besættet i Troen, sendte sin
Søn til en for sin litterære Dygtig-
hed højt anset Institut, men som til-
sigtig er hengiven til højt vrang (heter-
obosse) Meninger angaaende Bibel-
og Kristendom, med det Resultat, at
Sønnen kom bort fra Skolen med et
forgiftet og forvenbetind, hvad evan-
gelist Religion angaa. Han havde
voret grundig oplært i den samme
Indbundelse dog betinget.

Lad os tage os tilse til Stor-
mønbs Ord til Hjerte om at synde
vores Kerne - Salmer med Liv og
Kraft og om Opgaven og Anfaaret,
vi har; thi deraf er vor Storhed og
Indbundelse dog betinget.

M. C. Jensen - Engelsk.

Rolle, Ja., 7. Febr. 1905.

sende deres Børn til lutheriske Skoler,
eller være forberedt paa at se dem
vundne af andre, tabt for deres Kir-
ke og i nogle Tilfælde for den fre-
lende Tro. — Og hwoor sende dem
til andre Skoler? I nævnte Til-
fælde blev den unge Mand sendt mest
fordi Skolen var næt ved, og han
fundt gaa til den fra Hjemmet. Men
endog under en oplyst og kristelig Fa-
ders Indsydelse og i et kristlig Fa-
hems daglige Omgivelse, var Sø-
luskens Smittestørrelse end alt det-
te. Hvor meget større er da ikke Fa-
hern naar den unge Mand eller Pige
ikke mere er under Fædrevenes om-
sorgsfulde Opført, eller under Ind-
sydelsen fra det kristne Hjem?

Blot vi funde indprente i vores lu-
theriske Fædrevene hører den store
Fære de løber ved at sende deres
Børn til andre end lutheriske Skoler.
Men vi har spurgt: hvorfor sende
dem til andre Skoler? Et fordi
vi ikke har lutheriske Skoler (colleges)?

Før halvtredsindstyve Aar siden vides

blot vi funde et lærer

— — —

Denne Tid, A. M. Andersen.

— — —

Denne